

▣ XV AIEJI ▣ **WORLD CONGRESS** ★ **CONGRÈS MONDIAL**

▣ III ESTATAL ▣ **CONGRÉS DE L'EDUCADOR SOCIAL** ★ **CONGRESO DEL EDUCADOR SOCIAL**

BARCELONA - 6-9 JUNY 2001

GRUP DE TREBALL G5 EL CONFLICTE ÈTIC EN LA PRÀCTICA SOCIOEDUCATIVA

Coordinadora, Arantza Mintiaga

AMB EL SUPORT DE:

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

*Barcelona,
la ciutat de les persones*
Ajuntament de Barcelona

Socrates
Educación y cultura

AMB EL PATROCINI DE:

PUNTS DE DEBAT

1. Contradiccions en la sí dels equips.
2. Privatitzacions y definició de les funcions a partir dels contractes.

PUNTS DE DISCUSSIÓ

1. Contradiccions entre l'encàrrec institucional i les necessitats de les persones ateses.
2. Desacord-acord amb els models institucionals: finalitats, objectius, motius.
3. Contraposició entre els objectius de les institucions i els interessos últims. Benestar social – conflicte polític. Recursos que posen a disposició dels serveis.
4. Això fa que no es pugui localitzar on es troba el conflicte (nen, institució, educador -li proposa com resoldre-ho, atén o no una cosa entenedora-, equip).
5. Capacitat de l'educador i dels equips per a rebatre a l'administració metodologia, avaluació, etc.
6. Paràmetres de qualitat: ètica. El que oferim als usuaris depèn de la manera d'enfocar-ho.
7. Què ens autoritza a educar? Saber que es posa en joc.
8. En què consisteix educar:
 - Oferir recursos (encara que més recursos no vol dir fer-ho millor).
 - Donar alguna cosa a canvi del que es demana. Disposició, obertura.
 - Actuar sobre vides alienes. Compromís amb aquestes vides. Ells decideixen. No val que facin el que vulguin. Acompanyar en les decisions.
9. Conèixer per oferir. Conèixer-se un mateix per oferir que l'altre es conegui i pugui fer la seva aposta.
10. Fer-se responsable del món per tal de transmetre'l encara que no s'estigui d'acord.
11. Informar del món però no transmetre els fets amb els quals no s'està d'acord.
12. Transmetre el saber, els seus efectes, el subjecte els retindrà o no.
13. Tot allò que fem és educatiu/acte educatiu, només si hi ha intencionalitat.
14. Control o educació. L'educació sempre comporta una part de control.
15. Obligació legal de ser educat contra la no voluntat de ser educat.
16. Com s'elaboren els programes concrets i com els difonem quan, en moltes ocasions, no es dona valor a les persones amb les quals es treballa des de l'àmbit social (altres ciutadans, el polítics).
17. Allò legal no sempre és ètic i allò ètic no sempre és legal.
18. Diferenciació entre atendre les necessitats bàsiques i educar.
19. Diferenciació entre presentar-se com a model de referència o que els educands t'agafin com a model.

PUNTS D'ACORD

1. Importància d'agrupar-nos: congressos... i debatre i concloure. Avanç des de fa anys (diplomatura).
2. No desvincular el marc laboral del professional.
3. No reconeixement de la professió: llocs de treball dignes: reconeixement, valor, recursos. Si les condicions de treball no són adequades, què transmetem?
4. Quan funciona bé, desapareix.

CONCLUSIONS

1. Elements que ens autoritzen a educar:
 - Què entenem per "formació específica"? (unes metodologies, una formació continuada).
 - Existeixen unes finalitats educatives.
 - L'existència de situacions d'inadaptació, d'exclusió, diverses necessitats específiques que constitueixen una demanda.
2. Assistencialisme versus justícia social.
3. Política i educació: s'han de separar? Perill d'adoctrinament.
4. Treballar els processos no formals.
5. Promoció entesa com a creació d'oportunitats.
6. Treballar amb col·lectius per a la solució de problemes diaris i per a la convivència. L'educació és un punt cec.
7. L'educador se situa en una realitat física, envoltada per uns valors normatius.

ACCIONS

1. Educador pont (respecte al conflicte). Encarar-lo, llegir-lo, admetre limitacions.
2. Col·legis professionals, defensa de la dignitat de la professió. Acció sindical. La creació d'un conveni del sector. Treball en xarxa amb tots els agents implicats.
3. Cooperació entre les empreses i les entitats de l'àmbit social.
4. Enteniment entre els gestors de serveis i els polítics, apropar-los a la realitat.
5. Demostrar-los la rendibilitat dels projectes.
6. Fer visible socialment qui són les persones amb les quals treballem i els resultats dels projectes.
7. Difondre. Estratègies de marketing.

ALTRES OBSERVACIONS COMPLEMENTÀRIES GRUP 5 I CONCLUSIONS

1. Contínuament es produeixen situacions noves en l'àmbit social que generen noves demandes, que ens obliguen a adaptar les nostres actuacions per tal d'atendre-les. Inventar noves modalitats.

2. Som agents promotores de canvi.
3. La presència activa ens dona un coneixement de la realitat social que ens permet fer diagnòstics.
4. Recolzament legal i legitimació per les contractacions.

L'educació com a transmissió

1. No hi ha consens respecte a què és l'educació. Hi ha diferents perspectives teòriques. Es plasmen diferents definicions del que és l'educació social:
 - Transmetre valors i fomentar l'esperit crític; fer que la informació arribi. Intentar desenvolupar o proposar una actitud autocrítica i una crítica constructiva generadora de coneixement.
 - Transmetre saber (cultura). Posar a disposició de les persones amb les quals treballem els recursos i aprenentatges per a viure dignament per a la socialització (posar algú al món), per a permetre una circulació social dins el marge de la legalitat. Marcar itineraris possibles i els seus límits per a una promoció social i personal.
 - Vindrà marcada per una intencionalitat i una sistematització dels sabers i dels mètodes.
 - Saber acollir, escoltar activament i situar la necessitat dins el marc de l'actuació. S'estableix una cadena relacional amb les persones i altres professionals. Acompanyar l'educand en el procés: llenguatge afectiu, organitzar, sistematitzar el procés de recuperació amb la persona afectada per a aconseguir una integració i una adaptació personal i amb l'entorn.
2. El conflicte és important i necessari per a avançar.
3. Gestió dels programes o serveis (com es dona forma al que és educatiu).
4. Tractament diferent als recursos i al que és educatiu.
5. S'hauria de partir d'un projecte de centre o ideari i tenir les eines de treball: reglaments, programacions, protocols, informes, etc.
6. No n'hi ha prou amb l'acció directa. També cal una atenció indirecta: programacions, avaluacions, seguiment, coordinació, supervisió, formalment marcats.

Aquest projecte s'ha dut a terme amb el recolzament de la Comunitat Europea.

El contingut d'aquest projecte no reflecteix necessàriament les opinions de la Comunitat Europea, ni implica cap responsabilitat per part seva.